

Wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Proszę przestrzegać terminów!*

Opfordring til anmeldelse af fordringer. Vær opmærksom fristerne
Invitation to lodge a claim. Time limits to be observed
Kehotus saatavan ilmoittamiseen. Noudatattavat määräajat
Invitation à produire une créance. Délais à respecter
Πρόσκληση για αναγγελία απαιτήσεως. Προσοχή στις προθεσμίες
Invito all'insinuazione di un credito. Termine da osservare
Oproep tot indiening van schuldvorderingen. In acht te nemen termijnen
Aviso de reclamação de créditos. Prazos legais a observar
Anmodan att anmäla fordran. Tidsfrister att iaktta
Convocatoria para la presentación de créditos. Plazos aplicables

Jak wynika z załączonego Postanowienia Sądu w sprawie niewypłacalności (insolwencji) otwarte zostało odpowiednie postępowanie w odniesieniu do majątku wymienionego w tym postanowieniu niewypłacalnego dłużnika. Postępowanie insolwencyjne służy równomiernemu zaspokojeniu wierzycieli.

Każdy wierzyciel włącznie z urzędami podatkowymi oraz zakładami ubezpieczeń społecznych krajów członkowskich może **pisemnie zgłosić swoje wierzytelności w tym postępowaniu**.

Powyższe dotyczy również tych wierzycieli, którzy swoje zwykłe miejsce pobytu, zamieszkania lub swoją siedzibę mają w innym kraju członkowskim, aniżeli ten, w którym otwarte zostaje dane postępowanie insolwencyjne (artykuł 39 Zarządzenia Rady o postępowaniu w sprawie niewypłacalności). Ci wierzyciele mogą swoje wierzytelności (roszczenia) zgłaszać w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych tego kraju. Wtedy jest jednak konieczne, żeby zgłoszenie miało przynajmniej **tytuł w języku niemieckim: "Anmeldung einer Forderung" = „Zgłoszenie wierzytelności (roszczenia)”**

Można zażądać od wierzyciela tłumaczenia jego zgłoszenia na język niemiecki (Artykuł 42 ustęp 2 Zarządzenia Rady o postępowaniu w sprawie niewypłacalności).

Zgłoszenie wierzytelności (roszczenia) musi nastąpić **w przeciągu terminu wyznaczonego w tym celu w załączonym Postanowieniu** o otwarciu postępowania insolwencyjnego (§ 28 ustęp 1 procedury insolwencyjnej).

Wierzytelności (roszczenia), które zostaną **zgłoszone dopiero po upływie wyznaczonego dla zgłoszeń terminu** mogą w pewnych okolicznościach spowodować **konieczność przeprowadzenia dodatkowego postępowania kontrolnego**. A wówczas **powstałe przez to koszty ponosi wierzyciel, który po terminie zgłosił swoją wierzytelność** (§ 177 ustęp 1 procedury insolwencyjnej).

Wierzytelności (roszczenia) należy zgłaszać nie w sądzie prowadzącym sprawę insolwencji, lecz do **administratora insolwencji wymienionego w załączonym Postanowieniu o otwarciu postępowania insolwencyjnego** (§ 174 procedury insolwencyjnej). Jeżeli ustanowiony został rzecznik, syndyk lub powiernik (§§ 270, 313 procedury insolwencyjnej), wówczas należy do niego zgłaszać wierzytelności (roszczenia).

W zgłoszeniu wierzyciel podaje **rodzaj wierzytelności (roszczenia), datę powstania i wysokość kwoty** oraz załącza kopie dowodów i dokumentów, z których dana wierzytelność (roszczenie) wynika (Artykuł 41 Zarządzenia Rady o postępowaniu w przypadku niewypłacalności, § 174 ustęp 1 procedury insolwencyjnej).

W zgłoszeniu należy również podać **przyczynę powstania wierzytelności (roszczenia)** ewentualnie **fakty, które według oceny wierzyciela wskazują na to, że przyczynę stanowi umyślny czyn niedozwolony dłużnika**

*Przy pomocy niniejszego formularza realizowany jest obowiązek poinformowania wierzycieli wynikający z Artykułu 40 w połączeniu z Artykułem 42 ustęp 1 Zarządzenia (Wspólnoty Europejskiej) Nr. 1346/2000 Rady z dnia 29 maja 2000 o postępowaniu w przypadku niewypłacalności (Dziennik Urzędowy: ABl. L 160/1).

- 2 -

(§ 174 ustęp 2 procedury insolwencyjnej). Czyny niedozwolone dokonane przez dłużnika umyślnie powodują, że dłużnik w odniesieniu do wynikającego z takiego czynu roszczenia nie może być zwolniony z zapłaty reszty długu, jeżeli wierzyciel zgłosił swoją wierzytelność podając zarówno tytuł prawny roszczenia jak i fakt, że wynika ono z czynu niedozwolonego. Wtedy także zarządzone ogólnie zwolnienie dłużnika z zapłaty reszty długów nie dotyczy danego długu wynikającego z czynu niedozwolonego. (§ 302 numer 1 procedury insolwencyjnej).

Wszystkie wierzytelności (roszczenia) muszą być zgłoszone w euro i podsumowane. **Wierzytelności (roszczenia) w walutach zagranicznych muszą zostać przeliczone na euro** według kursu z dnia otwarcia postępowania. W przypadku roszczeń, które nie są skierowane na zapłatę określonej sumy pieniężnej lub których wartość nie jest konkretnie ustalona, należy podać w zgłoszeniu ich wartość szacunkową (§ 45 procedury insolwencyjnej).

Odsetki mogą być zasadniczo zgłaszane tylko te, które powstały **do momentu otwarcia postępowania w sprawie niewypłacalności** (czyli do daty załączonego Postanowienia o otwarciu postępowania insolwencyjnego). Należy przy tym podać stopę odsetek, okres za który są naliczane i ich wyliczoną wartość.

Później powstałe wierzytelności i roszczenia pochodne (na przykład odsetki naliczane za okres po otwarciu postępowania insolwencyjnego lub roszczenia o wykonanie przez dłużnika pewnych nieodpłatnych świadczeń) **należy zgłaszać tylko wówczas, jeżeli sąd prowadzący sprawę niewypłacalności (sąd insolwencyjny) wezwał do tego w Postanowieniu o otwarciu postępowania**. Przy zgłaszaniu takich wierzytelności (roszczeń) należy wskazać na to, że są to wierzytelności (roszczenia) pochodne i wskazać miejsce przyznane wierzycielowi w spisie wierzytelności głównych (§ 174 ust. 3 procedury insolwencyjnej).

O ile wierzyciele mają **zabezpieczenie swych wierzytelności (roszczeń) na rzeczach ruchomych dłużnika lub na jego prawach**, to muszą o tym **niewzłocznie poinformować administratora insolwencji**. Należy przy tym podać nazwę rzeczy stanowiącej zabezpieczenie, rodzaj prawa stanowiącego zabezpieczenie i przyczynę powstania tego prawa oraz podać wierzytelność (roszczenie), które zostało w ten sposób zabezpieczone. **Osoba winna zaniechania podania tej informacji lub opóźnienia w jej podaniu odpowiada za powstałą w wyniku tego szkodę** (§ 28 ust. 2 procedury insolwencyjnej).

Wierzyciele, którzy na podstawie prawa zastawu lub innego zabezpieczenia **mogą żądać osobnego zaspokojenia ich roszczeń**, są wierzycielami w ramach postępowania insolwencyjnego tylko wówczas, gdy dłużnik jest im także osobiście coś winny, z umowy pożyczki lub kupna/sprzedaży. Taką osobistą wierzytelność (roszczenie) mogą zgłosić. Jednakże przy rozdziale masy upadłościowej (insolwencyjnej) będą uwzględnieni tylko wówczas, jeżeli zrezygnują z osobnego zaspokojenia swych roszczeń albo jeżeli takie osobne zaspokojenie okaże się niemożliwe (§ 52 procedury insolwencyjnej).

Kto na podstawie prawa rzeczowego albo osobistego (np. jako właściciel pewnej rzeczy) może udowodnić, że dana rzecz nie należy do masy insolwencyjnej (upadłościowej), nie jest wierzycielem, któremu przysługuje zaspokojenie z tej masy. Przysługuje mu natomiast prawo do wyłączenia danej rzeczy z masy insolwencyjnej (upadłościowej). Prawo do wyłączenia danej rzeczy nie musi być zgłaszane w postępowaniu insolwencyjnym, tylko realizowane według ustaw obowiązujących ogólnie poza postępowaniem w sprawie niewypłacalności (§ 47 procedury insolwencyjnej).